

Picasso, *La sardana de l'amistat*. Dedicada per l'artista a l'abat de Montserrat.

- Històricament, la nostra dansa té orígens tant mediterranis com nòrdics, i per tant europeus.
- La sardana conté un ritual i unes lleis, recolzades en el civisme i en el seny.
- És oberta a un nombre indefinit de dansaires, però sempre amb un gran respecte a les personalitats individuals.
- La sardana engloba persones i pobles: les passes ritmades i els braços alçats dels qui la ballen esdevenen uns gests emblemàtics dels millors sentiments del ser humà.

El mestre Sicuri encara afegeix una raó última: en el camp blau de la senyera d'Europa, com si fos a propòsit, destaca justament i casualment l'anella d'una rotllana d'estrelles. Evidentment, la rotllana evoca la nostra sardana.

És per tot això que seria bo unir-nos a la idea feliç de l'eximí director dels Cors del Liceu. Si florís i prosperés aquest acudit, seria una glòria de la nostra dansa -de les més belles que "es fan i es desfan"-, i un prestigi de Catalunya a l'exterior. Oidàl

FRANCESC GAMISSANS
Franciscà